tes, ~~ut dur~~ et alij 2.o ut duritiem, mollitiem, im=
pulsum, levitem, et qualitem quam vocant ex se fera.
Quares 4. Vtrum dolor sit ista qualitas ho-
rifera. Desum ex Arte ... et alij
Medicis, sit divisio continui. Sed non tam dicendum quod talis
qualitas sit cum statim divisio continui, sed cum ex tali
divisione oritur dolor, neutrum est verum. Non primum quia saepe
dolor sentitur ubi nullum continuum dividitur. Non 2.m
quia non omnis dolor quem sentimus oritur a continui divi=
sione, ut patet saltem vis, et dolorem sentiamus
quin aliquae partes continui separentur. Quare dico cum Arte,
dolorem definire dolorem talem ex divisione continentem non
esse. 2.o non dari specialem qualitatem dolorificam, sed
dari ei omnem illam, quae dissolvens est temperamentum vi=
ventis, ut nimium frigus, vel calorem, quae posita in sen=
sitorio, resultat viventis dolor, qui est sensatio.
Quares 4. Vtrum qualitas tactum movens debeat
inesse ei unita ... tangendi? Resp.
neque. Dicit quia manus duritiem lapidis et mollitiem
vestis sentit, cum durities et mollities manui in=
haereant. Vel si tactus sentiat aliquid immediate positum
in suo sensitorio. Tamen quando volumus aperte
loqueremur de opportunitatibus; si dicas duritiem
ossis esse immediate carni quae sentit, et tamen caro non sentit
ossium duritiem: Quia tactus non sentit quod ponitur
in sensitorium. Dico carnem sentire duritiem
sentiet, ut
contingit, quando una manus aliam tangit, et eius duri=
tiem experitur.
Quares 5. Vtrum tactus sit unius speciei,

Hac quidem ee pot, & vt pta tangens dit unius pta in tenuitatibus diametrorum; ld. evidet pta tangens dit de facto ad oia obta tangibilia. Rx ad 1m: in illa pta pdas tangentes, q. n disquirunt ad aia ee diversarum lresitate. Rx ad 2m: d facto unam pta ree ad oia tangibilia sicut una pta visiva ad oia visibilia, unus illud ad oia intelligibilia. Et sicut pibus e pta visiva, q. sola movere pot nigrum ei illud ad certa illegibilia limitatus sicut erit pibus unam ptam tangens, & sol. calidi.

Sectio 3a
De Sensibus Internis.

Vtrum detur aliquis sensus communis internus.

Queres 1: Vtrum detur sensus aliquis internus cognitivus. Rx affe. Pr 1: quia sensum recordatur obti visi, vel auditi, odorati, gustati &a ut experia dictat. sed hac cognitio n fit a sensibus externis, q. n retinent species obiectorum præteritorum; alio illam cognoscerent in absentia; ergo fit a sensu aliquo interno. Pr 2: quia vacuus sensu dormiens qui nullam sensus externi operationem exercet, cogitat de obtis a se antea visis, id q. somno immersus latrat. ergo ht aliquem sensum internum cognitivum. Hunc aut ee hoiem ex eo pr: q. cognit illa obta sensuum externorum. recordatur n obti visi, auditi &a.

q. fuita et valent ut possent dari in hoie sub bcim.
Ipsteria quo in hoie dari apposii nalis, quem dederit
Deus pot. cognitiua proportionata.

Quaeres 2.o U.trum in sii sit detur memoria
et reminiscentia. Haec quaestio proprie
spectat ad lib. de par. nat. ut in solutione adverte.
memoriam actualem definiri, eius cognitio, ut
cognitam repetitam cognoscere; unde cum 2.o cognitionem
rei a nobis antea ignorata non esse memoria, dici
quod talis dici e transsubstantie, et non phice. 2.o esse
memoriam cognitionem rei, quae penitus exciderat, cum haec
non cognitio ut antea cognita, sed ut noua. Reminis-
centia de sti rei cognitio, quae a memoria pene ex-
ciderat, non tamen omnino exciderat renouata quasi discur-
sum cognitio; unde potest animum memoria includit
aliquid, si renouandum rei cognitio, quae pene exciderat
rat per discursum: sic ut peccata recordemur ante
confessionem discurrimus per praecepta Decalogi, personas,
quibus locuti sumus, per loca, per negotia etc. His positis
Dico 2.o in sii dari, et quod brutorum dari memoriam
et reminiscentiam, quae bruta de multis antea cognitis recor-
dantur.

Neque dicas rem cognitam non posse cognosci
ut rem cognitam, nisi aliquo modo reflectatur.
Nam animum posteriorum, et sui in malis ut e coe d.r suos
actus non reflectere. Dico n. licet non reflectat, sufficere
quod tamen cognitio rem sibi, quod antea fuit cognitum.
Dico 2.o memoria dari in omnibus brutis. Ratio quia
quod nullum habemus indicium ut aiamus dari in
conchiliis, cochleis, et similibus. Non tamen eo neganda

ē memoria ōibus piscibus, quū alij scribe l. Plus. lib. 8. stor. d nali cap. 25. in stagnis de gentibus si sit accurrere crepitaculo ad prandium uocati: nec non muscas, q saepius abacta redeunt ad eund. cibum, quem sapidum experte st. R. 2o. in quadam bruis dari reminiscentiam imperfectam. Pr. q. in ijs datur discursus imperfectus, ut diximus, ē 3. d. p. f. quem reuolare solent q gere eiuderant.

Quaeres 3o. V. ēis īas sit una, an multiplex pōa. Rent ēt ēē duas, unam qm uocant sum cōem, aliam phasiam. Rent alij 1o. ēē ples pōas, 1a. sum cōem, cui tribuunt perceptionem obiectorum suum externorum. 2am. imaginatiuam, qm faciunt conseruatiuam speciēu sui cōe insequentium: 3am. estimatiuam, qm dicunt cognire cōe insensata, et bitare q bum, aut malum: 4o. phasiam, d hanc fingere monstra, d chymeras iungendo spēs rerum incompābilium: 5o. memoriam, cuius ppium ēē afirmant recordari obiectū antea cognitum. Dm in 3 utraq. sent. 1. Ar. ut nō bg. d alij sum cōem ēē unam ōn pōam.

Pr. 1o. 1a. q. ples sine necessitē multiplicante, et una sufficiat ad pdicta munia, ut sufficit intus illis ad ōia intelligendia. 2o. q. ōa cum eod organo exercet hac pōa ōis duas operationes, ut sunt uisus d auditus: si q ex hoc inferimus uisum ēē unam pōam, et inferre debemus unam ēē sum cōem. Confirm. q ōia bene uidere ad cognoscenda obiecta antea, illatq. hēt ad ea cognoscenda, qm et pdēa: q ead phasia ē imaginatiua,

8.6

d spirium deservatis, q. 8.a item illa pôa q pôdictis
ccjungit cu opôritis, dêt varie ea pôssiva seorsim
cognere: q ad illa diversa munia n dantur diversa.

Dicer 2.o sus coy pcipit res sensatas, et
insensatas: q est duplex pôa. Rndeo an-
te, neg. conam, nam ex ethis illas res pcipit, q e unicus
si Juster illum ee pôam equalem, eo pôt tam diversa
dota cognere phantasiam ac malem. Ex qt phantasia
ut pote mater suam heat limitem, hee n suam
amplitudinem sicut ôes alios sus, st minore q in illis
limitatus e, quis pôt pôa dota, q in phasia cog-
nere. Dices 2.o in cerebro x.a medica dant
quor cellula: q d quor pôa. Rx neg. conam, q.a
cellula aliis usibus inserviunt, ut ducti spi-
um in suis externis defluendu, et temperamento.

Dices 3.o ad pcipienda facile dota, requirit
humiditas, ad ea dservanda siccitas: q
st diversa pôa perceptiva, et dservativa. Sd o q. argum
pbare videtr sin diversa pe suppositis fieri cognita in-
ternam et dota gente, ad ea in q fit cognitio et ad-
sentia, q in ead n pôt ee intensa humiditas et sic-
citas ad eas operationes requisitas. hoc aut pfectu vi-
detr. Rx Vx id organu et contra pôam heve pôe
temperamentu humidum et siccum sicut calidum
et frigidum, in qqdam gradibus: unde ex argumento n
pt sus ee diversos, sd dispositiones ad aliqs actus co-
siluc sus diversas ee a dispositionibus requisitis ad
alios. Inde multos hoies facile pcipere et retine-
re. unde infert eadem dispositione futurus actus, et mu-

nius aptos ee.

Dices 4.° hō sæpe lædit in imaginiua, qn læ=

dat in æstimatiua, ut uidere ē in phrenetic=

is, q displicet in amico quem imaginat inimicu. Hæc

aut læsio ē in sola imaginiua, q repræt amicu, ut

inimicum, n in æstimatiua, q dictat displicendum

inimicu. Rx at 5.° eand pām pōe exigere diversas

dispōnes ad functiones diversas scil humiditem et siccit,

calorem, et frigus, unde defectu unius sedi pōit in or=

dine ad unam functionem, qn lædat in ordine ad aliam.

Quæres 4.° in q pte corporis resideat sensus.

Rx c Gal. utroq contra. 2. Arz. pōse nō sensu

Ppsique residere in cerebro, n in corde. Pr 1.° q im=

pedito cerebro, tollit ois operatio sensitiua, ut uidet

in laborantibus apoplexia. eō uo, ut phys referunt

quædam alia spēcia, extracto corde, clamarunt, et fu=

gerunt. 2.° q nimio studio fatigati n experiunt

dolorem in corde, sd in capite. 3.° q phreneticis

in qq imaginiua læsa ē, n applicant medelina cor=

di, sd cerebro.

Si dicas sensum com ee instar monar=

chæ, q in medio monarchiæ residere det.

Rx 1. monarcham n residere in medio, sd in lo unde

facilius pōt in totam monarchiam influere, q his in

asl ē cerebrum. 2.° principem residere in capite reg=

ni, sd in lo principaliori, principalior aut loq corporis

ē cerebrum, in q resident externa pōa. Dixi sensum

com ppsique residere in cerebro, q in aliis partic=

libus, ut in talento, aliqs sius et ois impfectus par=

ius ē p tiem corpus q talento abscisso, si tangat,

fugit: q appetit motu, ac proinde in pa secta e appius, rq sentiet pöa cognitiva.

Quaestio 2.us

Videtur, quod sit appetitus internus.

Quaeres 1. Videtur, quod est affirmative, quod ee s facultatem vitalem affectivam. Probatur, quia negari non potest bruta aliquid tendere in dota sibi conveniencia, et fugere disconvenientia. Vari uel appetitum sensitivum in hoc putant aliq eè. Et quod x. illud apost. ad Rom. 7. sentio aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meae. Hic appetitus ab Apost. et Trid. vocatur peccatum, quia imputetur ad culpam quod antecedat liberum arbitrium, sed quia ad peccatum inclinat, et est fomes peccati.

Quaeres 2. an appetitus sensitivus sit una an multiplex pöa. Censent aliq 1. quod D. Thom. eè 4.or pöas sentes 4.or internis cognitivis, unam di sui [illegible], aliam phasis, aliam aestimativas, 4.a memoriae. Sed quod unum tantum sensum com admiserimus, ex eadem rones non è, cur plures appetitus admittamus. Censent alij 2. quod Scoto et Al. Hurt. quem appetitum sui interno cognitivi quod omnibus eius muniis correntem admittendere, quae alios appetitus correntes quae sensibus externis. Sed quod cui dm unum tantum dari appetitum internum et in quia sine ulla necessite appetitus multiplicantur, quod sufficit unus, ut ea sufficit unus sensus cognitivus internus. Confirmatur quia ut diximus in metha non è necesse quod cum pöam cognoscentem sequatur aliq appetens, quod possibilis sit creatura intellectiva non volitiva.

Dices 2.

t unioe, et externa Dti, qd e diuens, t dissonu; ulti-
mo n e Cgestio rei grata ddla Dvid; Cu ij. dant
summam beatitdim in illa vgnoe summi Bi visitare,
d t illam beze hoim summam ultitem, et si n seqtur
itiis ulti; sicut e Dvio damnates, quod illam vgatem do-
rum sibi displicientium vrqueat efficati, n qu aim ulty
ui n displicet in natura, q e oium displicentia, d n ip-
sa displicentia: sic qui p dedit in manu appius, s e displi-
centia d summo calore Vis; q a ibi dat sensatio d sum-
mo calore, ibi dabit dolor. Cio suo mo ani d ulti-
te.

Dices 2o. oium appthensum e oium alicuius appius;
dd bum uisum, ut auditum e bum apprehensum: q
alicuius appius e ottem: n bis, q pit regi det sui
accomodativ, nempe loi, d n contrari: q bum uisum
t auditum e ottem appius contrarii, a qmd dari. bis
2i. sylli pt q appius bis n fert in otum ut ui-
sum t ut auditum: q care det contrariis, a in illud
his nis ferat. Dx 2i. ne, mim. ret p f. fact.
ratem apphensum suo roi iuvenis, q de ee ottum
appius. sic aut n apphendi a ebus, dd a sola gratia
ttia.

Dx 3o. Dato 2i sylli, d neg. ans 2i: adde-
em dm bum, ut uisum t ut auditum, e ot-
tem appius, si ut dupliclicet s. as ruem potentem appeten-

tendi: si adam dicat sentiem, tendu sentiem internam ēē imm.te ddorm appiy uisualiz, d uisiem & auditiem, q.a ad hoc arendu n dari ullu fundam. datz ē, qd dum uisum & audim appeti gīt ēe ab interno, qz toti appu. Resp. n sufficit in sen. uitas spuat, ad qm rite fruat oblaui, & disc. cernere in dotis suum externorū, qd requir appiy mali. q nec sufficit hu p sibus exterrny, ad audire, alius uidet per appius. Dx ullam ēē spualem, ac frui sibus incorporationatum. appiis ē maliz ut diiz, & cunter dictis proportionalis. Ide nos n dare appium malem q.a ulctas n sufficere id q.a illum experimur n aut experimur appiy ulsor.

Quaer 3o in q pe corporiy resideat appiis. Dx satis p certam appu residere in cas. cta L. Aust. L. Hov. L. Sued. quarz. t. p. 3. Dx ergo phasid ibi residenti. D q quicuntius, qd pa cognitiua, & appetitiua resideant in ead pie, ne appetitiua ferat in incognitu.

Dices 1o q Mat. Mag. S. D. Luc. ut. no 16. xtus dnus dixit, diliges dnu deum tuum ex te corde tuo. Ite Item a corde exeunt cogitoes, q ininuit appius dm ēē cor. Dx in Dtiz cordis hoc cordis, & afectarum pium, sa am uenire aiam. sic audi dr, diliges proximu tuum ex to corde tuo, & ex tiz uisceribus tuiz. appius aut n ē in uisceribus. Ide n ēē diligendum deum appium malem.

Dices 2o aut appius, ut ira, d. et incorde: q d appius. Dx q uerecundia q ē aut afc. pius ē in facie, dum rubore suffunditur, & m ibi

n. e appetitus: quare dr iram non esse ac[cen]sionem sanguinis circa cor, et consequenter defectum: nam non potius est effectus irae, sed aliud aliquem appetitus, quo quis appetit vindictam, vel aliud huiusmodi. Nec aut aliis effectus quod ut ebulliat sanguis, maxime circa cor, ubi est calidissimus. Sic aliis vis anima, et aliis commovere possint alios humores, et efficere ut comprimatur cor humore malincholico. Cor n. e pars maxime vitalis et sensitiva, proinde quod accessu, vel recessu aliorum humorum comprimitur.

Quaeres 4.° an appetitus distinguatur realiter a phantasia. Dr negative, ut constat, ex dictis d. 2. ubi ostendimus potentias non distingui ab anima nec consequenter a se.

Quaeres 5.° quot et quae passiones dentur in appetitu. Dr 1.° dari, immo dantur omnes, nam in vulte resplendent omnes quae quandam affectionem, et similiter quasi aliis illis appetitus ad ea eliciuntur. Passio aut definitur ex d. Thom. motus appetitus sensitivi ex apprehensione boni vel mali, cum aliqua mutatione non naturali corporis, quia mutationis causa eorum in corde quod per ipsius gaudii, et dilatationis dilatatur, per quae ad fugam se constringunt contractus.

Dr 2.° passiones alias pertinere ad appetitum concupiscibilem alias ad irascibilem. Passiones appetitus irascibilis sunt sex, amor, desiderium, fuga, delectatio tristitia et odium; dicta n. potentia, versatur circa bonum prosequendum, vel circa malum fugiendum. Passiones irascibilis numerantur quinque spes, desperatio, audacia, timor, et ira; dicta n. potentia ita circa bonum versatur, ut aliquid cum eo difficultate vim ardui attingat. Ex delectatione oritur risus, non sic, sed quod coniungitur admiratio

unde pueri, et fatui saepe pene rident,
ex dolore nascitur fletus quo sicut per lae-
titiam spiritus hominis dilectantur, ita per dolorem quadam an-
gustia coarctantur, et lachrymas exprimunt, quod
et contingit in risu, sed non in tanta copia, nec in
dolore.

Tractatus 3.us

De intellectu, et triplici ejus operatione

Triplicem numerat disp. 1.a de intellectu, eius obiecto, et intellectione. 2.a de 1.a et 2.a intellectus operatione i. de apprehensione et judicio. 3.a de discursu qui est 3.a operatio intellectus.

Disputatio 1.a

De intellectu, eius obiecto, et intellectione.

Sectio 1.a

De intellectu agente, et patiente in ordine ad obiectum.

Quaestio 1.a

An detur, et in quo distinguatur intellectus agens a patiente.

Quaeres 1.o an detur intellectus agens? huic quaestio dependet ab illa, quam in ultimo resolvemus, videlicet an ne intellectus ut cognitionem efficiat prius in se debet recipere speciem spiritualem; an vero sufficiat obiectum extrinsecum existens per phantasma corporeum? in priori debere per speciem spiritualem tenent omnes, qui dicunt dari intellectum agentem, et esse virtutem specierum intelligibilium productivam. Sic 2.a intellectus pati-

ciens, ut agnoscat de facto, debere dari spem spiritualem, qm mittant intelligi=
lem; atq obiectum supe[illegible] [illegible] phasmata ex [illegible]
verum. illo [illegible] unde qd spuale se solos nequeunt producere:
[illegible] aliqd spuale dari d[ebe]t, a qo ille spes producat: nil
commodius occurret, qm ille agens: qui hic dari [illegible]
eius munus e [illegible] phasmate, qd eleuat [illegible]=
ve prium obiectum producendum spem intelligibilem, [illegible]
ne illa attingit spiritualem, e phasmate obiecti re=
praesentem.

2 Oppositam sentam tenet [illegible] apud
[illegible] q. 5. n. 3. [illegible] Arg. 2.

Ille agens n e instrum obiecti: q ipsius n e produ=
cere spem intelligibilem: q qn obiectum fuerit impro=
portionatum spes producere, [illegible] ut authore tamen
effectus supplere n [illegible] una creatura alterius. [illegible]
[illegible] spes a deo infusa [illegible] e instrum obiecti [illegible],
si n e [illegible] concurrit [illegible] obiecti, et dicemus eum a=
gentem e obiectum instrum, quus spes [illegible] pro=
ducit: si n e, [illegible] producere ad [illegible]: q [illegible] ille
agens n dicit instrum obiecti [illegible] producendo co=
curret. [illegible] n e e recurrendum ad deum pro
effectu, quem [illegible], qm nos assignamus [illegible]
re poni. Atq dicemus deum [illegible] producere
naturum, in creaturis [illegible] miraculum [illegible] n mediis na=
turalibus [illegible].

3 Inst. n dari ille agens in [illegible] [illegible]=
rum spes a deo producuntur: [illegible] nec da=
[illegible] in [illegible] spes a deo producenti: [illegible] quae=
[illegible] tangit ad [illegible] Angelis [illegible]
deus spes infundat, an Angeli [illegible] eas efficiant.

Soli eas c. obiectis efficere certum; dicit Later. [illegible]
Filias efficiant effectus, est valde diversum. Lumen [illegible]
nis debet infundi a Deo! q. omissa d. negativa
q. in nostra aia dum e. in illa datur phasma ex-
pressum, ad cuius praesentiam producatur species in illa. qd vi-
detur sufficientissima ratio, ut asseramus ita producere
inde in illis dari illum agentem. in Angelis vero n.
datur tale instrum: q. nec dabitur illis agens.

4 Arg. 2. species e. coniunctiva obiecti c. pota:

q. debet ab obiecto produci, n. a pota. Resp.
q. hoc n. magis probat speciem debere produci ab obiecto, quam
a pota; nam ut ipsa coniungit obiectum c. pota, et potentiam
coniungit c. obiecto: immo nec probat debere produci ab obiecto,
nec a pota; nam unio generativa coniungit materiam c. forma,
et formam c. materia, et tamen a nulla earum producitur, sed a
generante. Et similiter quamvis illis agens producit speciem intelligibi-
lem, iam obiectum satis mediante sua cognitione ad illam
concurreret [illegible] sensata, q. p. speciem obiecti fuit p-
ducta.

5 Quaeres 2.° q. pacto distinguatur illis agens
a patiente. Resp. n. distingui realiter. Dico
ut ostendimus in ana. potentias n. esse ab aia realiter distin-
ctas, sequitur q. ab ipsa n. esse distinctum illis agens, a pati-
ente: nec ex se nam qua est id in uno [illegible]
est distinguatur virtute per diversa munia. Arg. 2. c.
illis agens respicit in aia [illegible] species intelligibiles sub
ratione producibilis. patiens respicit in aia 2.° ens [illegible]
sub ratione [illegible]: q. distinguitur realiter. Resp. distinguo.
illis respicit ens [illegible] sub ratione [illegible], vel [illegible]
[illegible] sub ratione amovibilis: et tamen hoc n. probat distingui

reatu: g° ti^a d^t in eorū ...iam pōa respicere sola divisio: si n. n̄ potest dari in eod. aīa, cur n̄ dabitur in ead. pōa

6 Arg. 2^m. Vis aīa procedens imm^e à pōa cognitiua, debet eē cognitio, sicut vis aīa procedens à pōa appetitiua ē appetitio. Sed illa patiens ē pōa cognoscitiua: ergo n̄ pōt producere species intelligibiles, q̄ n̄ sunt cognitiones. Rx 2°. dist. mai. vis aīa imm^e procedens à pōa cognoscitiua, q̄ vt cognoscitiua ē, debet eē cognitio, conc. procedens à pōa, q̄ est, ē mere productiua, nego mai. Illa aīa patiens, q̄ ipsa aīa, sumpta à pte rei n̄ solum ē pōa cognitiua, sed et mere productiua specierum intelligibilium: immo aīa ē productiua intellectionis, motus localis, etc. Rx 2°. actionem procedentem à virtute agente eē cognitionem, si n̄ in aīu 2°. saltem in aīu 2°.

7. Arg. 3 nulla pōa se constituit in aīu 1°. ad 2°. sui operationem, q̄ tunc haec eēt, et n̄ eēt 1^a operatio; eēt, ut supponitur, n̄ eēt, q̄ ante illam daretur alia prior. Sed si illa patiens n̄ distinguatur ab agente, constituet se in aīu 1°. ad 2°. sui operationem ergo etc. Rx 2°. pōt dici 2°. illam operationem n̄ eē cognitionem, sed mere productionem speciei intelligibilis, adeo illa se n̄ constituit in aīu 1°, sed constituitur à phantasmate, ut supponitur. Rx 2°. neg. mai. q̄ uirtus ignis per calorem à se productum in ... ... se constituit in aīu 1°. ad 2°. alterius ignis productionem: quare si productio caloris ē dispositio ad productionem ignis, et productio speciei intelligibilis ē dispositio ad productionem intellectionis. Adde etiam, ut ē voluntas, se constituere in aīu 1°. ad 2°. productionem volitionis per intellectionem à se productam.

§.us 2.us

Dari intus patiens, et illius dotem insi-nuari.

Dari itum patientem nullus e tam vos experx q neget; hoc n. manifeste in nobis ostendit experientia. definiri solet — virtus cognitiva spualis — qua definis comprehendit, deum itum creatum, tam humanum qm Angelicum: ut et comprehendat divinum. Affirmatur: hoc enim erit, si in deo detur virtus intellectiva p. minimum ais pa dicti ab intellectione. D. q. D.T. 1.a pa q. 14. Hunc itum dicunt aliq possibilem, aliq passibilem, s. patientem, n q.a vera n agat, sed ut melius distinguatur ab itu agente, munus enim e spes producere.

9 Quæres 1.o V. itus hunus resideat in corpore. in nostra opinione ponas ab aia n distinguente hoc nullam het difficultatem. dicimus n. e residere in corpore, ubi residet aia. In opinione vo ita distinguente id videtur dicm, q.a itus ab aia procedit p simplicem emanationem: q ubicunq sit aia, ad illa procedit, itam q comitanter est vis eius potentia. Pt. q.a aia separata eod mo itum producit, ac q.a e unita: q. et ubicunq e separata itum producit, et ubicunq e unita. Ita sentit P. Fried. Quers. 5. q. 2. nis de intellectione, qm recte existimat n residere in corpore: 2.o q.a aia ut sibi uniat intellectionem, indiget dispositionibus, et organisatione: q in illa mi qe, eam sibi

unit, ubi est dispositio, et organizatio ad intelligendum: haec autem non est in toto corpore, sed in solo capite. 2.º quia anima non sentit in pedibus, licet ibi resideat: quare nec intelliget in pede, licet ibi resideat.

10 Quaeres 2.º quale sit obiectum materiale intellectus?

Resp. esse ens in tota sua latitudine, quod comprehendit materiale, et spirituale, naturale, et supernaturale, verum, et fictum, positivum, et negativum: Probatur experientia, qua certo scimus nos haec omnia cognoscere. Et si quis negaret se cognoscere ens spirituale, per rationes hoc ipso convinceretur se illud cognoscere, quia nihil potest negari, quin antea illud obiiciatur sive cognoscatur. Hoc obiectum nunc non solet explicari. Quid autem sit verum ex professo diximus in logica, et plenius dicemus in metaphysica. Solum adverto verum duplex summi posse: 1.º radicaliter pro ipsa re cognita: 2.º formaliter pro eadem re, ut denominata ab actu intellectus: quando ergo dicitur verum esse obiectum intellectus, sumitur radicaliter, non formaliter, nam intellectus, ut aliquid cognoscat, nimirum non reflectit supra suam cognitionem.

11 Dices: licet experiamur nos cognoscere omnia entia supra dicta, certo non scimus an detur aliquod ens, quod sit extra obiectum intellectus; nam de illo, quod est extra obiectum intellectus, nulla potest dari notitia: quare absque probabilitate dici potest nervum illum non habere pro obiecto omne ens. Resp. demonstrari non posse nervum illum ferri in omne ens, haec tamen probabiliter erectus suaderi, quod sit facto feratur in obiecta contraria sive opposita, et perfectione distantia, ut in Deum, et creaturas, in ens verum, et fictum, sive non ens. Quae diximus de intellectu huius a fortiori dicenda sunt de intellectu Angelico longe perfectiori.

Finis 3.us